

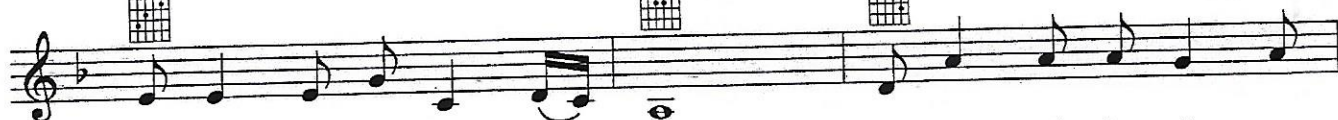
Chiều Tây Đô

Lam Phương

Bolero

Một đêm anh mơ mình riu rít đưa nhau về
Bờ sông yêu xưa tà áo thướt tha mỹ miều

Thăm quê xưa với vườn cau thê. Bàn tay anh đàn diu em
Sao anh không thấy về Ninh Kiều. Đường như anh nghe đời nặng

bước trên cỏ khô Đi trong hoang vắng chiều Tây
trôi trong mầu đen Đen như manh áo buồn chưa

Đô. Ghé hỏi cỏ cây, cỏ cây
quen.

khóc, gió than van kể từ khi mất Quê

Hương gió ra khơi đưa người vượt biển.

Dm

Mẹ chờ thư về ngôi thềm thường miếng trầu cay.

Gm 3fr Dm

Trẻ thơ lang thang vì cơn đói suốt bao ngày

C F

Vợ chờ tin chồng ngày về quá xa xăm.

C Am Dm

Bao năm giải phóng như thế này phải không anh?

Dm

Ngày xưa ta quen từng viên đá quanh sân trường

C Am Dm

Nay sao nghe khác từ tên đường. Tàu đưa ta đi tàu sẽ

C Am Dm Fine

đón ta hồi hương. Tây Đô sẽ sống lại yêu thương.